

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 08 czerwca 2015 r. w sprawie o sygn. akt: II K 139/15 Sąd Rejonowy w Łowiczu, uznał oskarżonego A. M. za winnego przestępstwa skarbowego opisanego w art. 77§2 kks w zw z art. 6§2 kks i wymierzył mu za to karę 50 stawek grzywny, przy przyjęciu wartości jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł. Uznał ponadto oskarżonego winnym wykroczenia skarbowego z art. 57§1 kks i wymierzył mu karę 3000 zł grzywny. Na podstawie art. 35 kks orzekł o podaniu wyroku do publicznej wiadomości i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 700 zł, tytułem zwrotu części kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył oskarżony A. M., zarzucając wyrokowi, błędną ocenę w postaci niepowetowanej szkody, która powstanie, jeżeli dojdzie do egzekucji w niniejszym postępowaniu i wnosił o ponowne rozpoznanie sprawy w trybie zwykłym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżonego nie jest zasadna i nie może zostać uwzględniona.

Lektura pisemnych motywów rozstrzygnięcia pozwala na stwierdzenie, iż w Ł. dokonał prawidłowej i rzetelnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Ocena ta, przeprowadzona zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, pozwoliła na poczynienie nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych, poddanych trafnej subsumpcji pod zespół znamion typów czynów zabronionych przypisanych oskarżonemu i wymierzenie mu współmiernej kary.

Uznane za udowodnione fakty znajdują należyte umocowanie we wskazanym u ich podstawy źródłowym materiale poznawczym w postaci wyjaśnień oskarżonego i zgromadzonych dokumentów. Sąd meriti dokonał prawidłowego wartościowania materiału dowodowego i okoliczności sprawy, a w konsekwencji w pełni zasadnie wymierzył oskarżonemu kary i środki karne zawarte w zaskarżonym rozstrzygnięciu.

Autor apelacji nie neguje swojej winy i sprawstwa. Nie przedstawia żadnych, merytorycznych argumentów dotyczących przesądzenia jego odpowiedzialności. Powołuje się natomiast na ciężkie skutki, jakie, w jego ocenie powoduje nałożenie na niego kar i środka karnego, zamieszczonych w zaskarżonym wyroku. Tymczasem Sąd Rejonowy precyzyjnie wskazał, jakie elementy, przemawiające zarówno na niekorzyść oskarżonego, jak i na jego korzyść, wziął pod uwagę przy wymierzaniu kar i środków karnych. Zawarte w aktach sprawy dokumenty, jak i wykaz zaległości podatkowych oskarżonego, złożony na rozprawie odwoławczej przez przedstawiciela Urzędu Skarbowego w Ł., dowodzą, że oskarżony przez kilka lat, systematycznie, wykazując rażące lekceważenie obowiązków podatkowych, nie uiszcza należnych danin publicznych. Świadczy to o dużym nasileniu złej woli oskarżonego i konieczności dobrania takiej reakcji karnej, aby wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. Taką właśnie reakcję dobrał i uzasadnił sąd I instancji i zasługuje ona na pełną aprobatę.

To, że zdaniem oskarżonego, jest ona dla niego nadmiernie dolegliwa, stanowi wyłącznie jego subiektywną ocenę. Oczywiście, każda kara i środek karny niesie za sobą określone ujemne skutki dla oskarżonego i jego najbliższych. Nie może to jednak oznaczać uznania, że mamy do czynienia z rażącą niewspółmiernością kary, a tylko w takim wypadku możliwa jest ingerencja odwoławcza w treść zaskarżonego wyroku.

Oskarżony winien wreszcie zrozumieć, że jedyną drogą do wyjścia z jego trudnej sytuacji jest zmiana postawy w zakresie obowiązków podatkowych. Dotychczas, mimo, że deklaruje on zapłatę znacznych kwot w przeszłości, udowodnione fakty świadczą o lekceważeniu przez niego obowiązku podatkowego, co w analizowanej sprawie doprowadziło do wyczerpania dyspozycji art. 57§1 kks i 77§2 kks.

Sąd Okręgowy nie znalazł ponadto żadnych innych podstaw, branych pod uwagę z urzędu, do ingerencji w ramach kontroli instancyjnej w treść zaskarżonego wyroku.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Mając na uwadze wielkość zaległości finansowych oskarżonego, a także wysokość zasądzonych kar grzywny, Sąd Okręgowy doszedł do wniosku, że możliwe będzie zwolnienie oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, aby nie pogłębiać jego problemów. Należności te byłyby ponadto trudne do wyegzekwowania.